

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De crebrâ per diem mentis in Deum elevatione ex omnibus, quæ per
sensus attinguntur, animæque potentiis se objiciunt

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Bibliothecæ. In quibus libri sacri, profani, impressi, manuscripti de omni
scibili.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54773)

tur corpori ex sepulchro resurgenti, & collocabitur ad dextram Judicis æternum Deo fruitura. Diogenes ossa mortuorum hinc inde vertens Alexandro dicebat, se non invenire discrimen inter ossa Regum & Plebeorum. Tunc quilibet magnam videbit differentiam inter resurgentes etiam ex eodem sepulchro. Hoc serio pensent, qui pro anima parum solliciti tam sollicitè provident, ut fœtenti post mortem corpori exhibeantur honores. *Erit sepulchrum ejus gloriosum. Il. 11.* Hoc de materiali Christi sepulchro imprimis verum est. Cùm, sicut olim infinitis miraculis claruit, & ab Imperatrice Helena nobilissimo templo exornatum fuit, ita & usque huc ad illud licet in media Turcarum barbarie situm perpetuus sit peregrinorum fidelium accursus. Cæterùm hebraicè & græcè l. e. habentur hæc verba: *Erit requies ejus in gloria.* Unde *sepulchrum* hic non tam locum significat, in quo positum sacrum Christi Corpus, quam ipsam ejus gloriosam mortem nostræ vicissim quietis sempiternæ causam.

Bibliotheca.

In quibus libri sacri, profani, impressi, manuscripti de omni scibili.

Sæpè hæc sunt publica & pomposa ædificia, Varii Reges, Gentiles, Christiani, divites & Magnates habuerunt, & adhucdum habent desiderium insatiabile, ingentem librorum cujusvis generis copiam coacervandi. Sed vanitas
sæpè

sapè est & stultitia, quòd ipsi indocti sint, & nihil ex toto librorum acervo intelligant vel ediscere studeant. *Accipe librum, & devora illum.* Apoc. 10. Hoc est lege, perlege. *Qui non est inventus in libro vitæ scriptus, missus est in stagnum ignis.* Apoc. 20. *Gaudete, quòd nomina vestra scripta sunt in calis.* Luc. 10. Hoc optimum *manuscriptum.* *Nemo poterat aperire librum.* Apoc. 5. Nisi Agnus, sive condignè satisfacere pro peccatis nostris nisi Deus incarnatus, & per hunc liber vitæ & oclusæ cæli januæ humano generi apertæ sunt. Damnum per totam æternitatem non rescarciendum, quòd plurimi homines propriâ malitiâ has sibi denuò occludant. *Liber scriptus proferetur, in quo totum continetur, unde mundus judicetur.* Benè reflecte indies, quid in eo de tuis cogitationibus, verbis, operibus adnotetur tempore quolibet. Ex libro regularum ordinis tui tu religiose præterea judicaberis, sicut Christianus quilibet ex libro mandatorum Dei & Evangelio. Eò unicè collimet quivis, ut nomen suum inveniatur scriptum *in libro vitæ.* Duplex est liber iste teste D. Thoma 1. p. q. 24. art. 3. unus omnium illorum, quibus ratione justitiæ, quam actu habent, vita debetur æterna. Alter eorum, qui pro æternitate prænoscentur à Deo justii saltem in fine vitæ futuri, & vitâ æternâ re ipsâ potituri. Et hi sunt soli prædestinati nunquam eradendi. Dum Moyses dixit Exod. 32. v. 32. *Dele me de libro vitæ quem scripsisti.* De utroque libro sive tam de carentia beatitudinis

dinis æternæ quàm de jactura justitiæ præsentis
 intelligi potest, non quòd efficaciter alteru-
 rum vellet, sed solùm hypotheticè. Casu
 quo citra culpam ullam illud posset esse utilis
 medium ad veniam populo Israelitico obtinen-
 dam, ne Deus in æternum illum abjiceret, &
 disperderet ob adoratum vitulum aureum. Hu-
 jusmodi desideria licet inefficacia ad agendum
 virorum sanctorum maximi sæpè sunt meriti &
 efficaciz ad id, quod petitur, à Deo impetran-
 dum. Sic Paulus ad Rom. 9. dicit: *Optabam*
ego ipse anathema esse à Christo pro fratribus meis.
Affer tecum libros, maximè autem membranas.
 2. Tim. 4. Per *libros* intelligit Apostolus volu-
 mina S. Scripturæ alienâ manu descripta. Per
membranas similia propriâ manu exarata, nem-
 pè mox moriturus similibus legendis immori-
 volebat. Felix quem mors sive in oratione, sive
 in occupatione ejusmodi sacra deprehendit. Sic
 Sancti Ambros. Augustinus, Beda commenta-
 rioni in Psalmos immortui sunt. Infelix qui-
 dam Apostata in Anglia, cùm morti proximus
 inveniretur occupatus in terendo Plinio, & mo-
 neretur, ut ejus loco S. Scripturam legeret, re-
 posuit se in isto plus succi quàm in hac inveni-
 re. Sic lapsu semper graviore homines miseri-
 ruunt in tartara.

Porro quia quilibet prudens Bibliothecæ suæ
 augmentandæ inhians inter cætera vel maximè
 studet; ut antiquiores habeat codices sacros, è
 quibus manifestè deprehendi potest, quomodo
 Scriptura sacra à Luthero, Calvino, aliisque
 nova-

novatoribus corrupta sit, & absque eo operæ pretium est eam non tantum perlegere, sed & aliquid ex fundamento scire de iis controversiis, quæ nobis ratione S. Script. ejus librorum, ejus versionis & sensus sunt cum Hæreticis. Hinc de iis hinc incidenter agendum.

Subsectio septima.

De controversiis ratione Sacra Scriptura.

Quatuor hinc examinanda. *1mo.* An vera Dei Ecclesia sine S. Scriptura subsistere possit. *2do.* Unde eam extare constet, & hos illosve libros esse Canonicos. *3tio.* Unde constet hanc illam versionem esse legitimam. *4to.* An Scriptura sit clara, & textuum Scripturæ sensus sit clarus & quis.

1mo. Ecclesia vera Dei fuit ante S. Scripturam sive scriptum Dei verbum. Vigente enim lege naturæ absque illa circiter duobus millibus quadringentis octoginta tribus annis usque ad Moysen Ecclesia floruit, & viros sanctos, ut Abel, Henoeh, Noë, Abraham, Isaac, Jacob, &c. nullis extantibus libris aut verbo Dei scripto, sed purâ putâ traditione instar hæreditatis veluti per manus à Parentibus datâ filiis, generavit & generatos enutrivit. Postquam autem Moyses ea, quæ primis mundi sæculis contigerant, & legem, quam à Deo acceperat, in codices redegisset, & plures alii Prophetæ sibi divinitus factas revelationes litteris mandâssent,